

Poštovní umění (Mail Art) se prezentuje jako zásilky s poštovními známkami, exotickými názvy měst a zemí mimo obvyklé regiony, vybavené polepkami, nálepkami či samolepkami a doplněné vlastními razítky. Nosiče Mail Artu jsou podobné normálním zásilkám s tím rozdílem, že jsou vybaveny a ošperkovány vlastními kresbami, kolážemi a dalšími výtvarnými počiny. Většinou mají velikost formátu A4, vyskytují se i větší zásilky uschované do ochranných obalů, tub a desek.

Výtvarníci používají k vytvoření děl Mail Artu ty nejrůznější techniky a prostředky. Nejčastěji to jsou koláže, kresby, texty, výstřižky z časopisů a novin, fotografie, kresby, grafiky, strojopisy, výtvary z počítačů, kopie z kopírek, poštovní artefakty - známky, výstřižky celin, různé podoby razítek všeho druhu. Vzhled Mail Artu je různorodý. Jeho forma není důležitá, je to jen prostředek k vyjádření myšlenky a jakýmsi "obalem" ke komunikaci.

Komunikace - to je to nejdůležitější v tomto uměleckém oboru, který využívá pošty k doručení uměleckého výtvaru.

Do tvorby Mail Artu vstupují různé umělecké techniky včetně kopírování a použití počítačů.

Za Mail Art se považuje nejen zásilky v formě obálky, i když ty tvoří největší díl Mail Artu zaslaného poštou. Literatura o tomto oboru uvádí, že se dá doručit téměř vše - Jiří Hůla píše, že "v Japonsku se dá doručit vějíř, pomeranč, vajíčko na měkko, tradiční papírové skládačky, lampiony, květiny v květináči, nafouklý balóněk, nakousnutý banán, talíř s obědem, knihu se jménem adresáta napsaným na ořízce, tři páry bot (odeslané samozřejmě kus po kuse), tričko, zápalky a jedinou cigaretu..... - vše nezabalené, opatřené výplatními známkami a předepsanými razítky. Japonci patří k jeho největším obdivovatelům a průkopníkům".

Neumím si představit členy jury soutěžních filatelistických výstav, kdyby se v exponátu objevil pomeranč s poštovní známkou a řádně znehodnocenou denním razítkem. Ale možná, že k takovým výstavám jednou dospějeme.

Jiří Hůla ve svém internetovém příspěvku píše o tom, že Mail Art v našich končinách se vyskytoval a tvořil širokými skupinami lidí již v 80. letech. Byly to přímo rozsáhlé poštovní akce, které přinesly své ovoce - artefakty Mail Artu. Jednou z akcí byla Prostor - Čára (1987) a Keeping in Touch with Paper (1988).

Při akci Keeping in Touch with Paper se rozesílaly mapky na předem vybrané adresáty, na které měl adresát zakreslit cestu, po které se k němu dostala zásilka a poslat ji zpět odesílateli malíři Svatopluku Klimešovi. Poté tato díla byla vystavena na výstavě v Brně v soukromé galerii.

Akci Čára realizovala na námět Jana Steklíka Galerie H v Kostelci nad Černými lesy. Bylo stanoveno zadání - spojit dva body vyznačené na pohlednici libovolnou čarou, pohled podepsat a poslat zpět odesílateli - galerii. Z artefaktů, kterých vrátila polovina, se stala přehlídka pohlednic nalepených na válci a díla na sebe navazovala. Této akce se zúčastnila celá řada umělců. Interaktivita vstoupila do Mail Artu a zdomácněla v tomto umění..

Ve světě je běžné, že do obyčejných témat vstupují i politická témata nejčastěji formou koláží.

Ukázky Mail Artu z různých zdrojů www.google.com a instagram

(amazon, moma, mattialmg)

Do Mail Artu se dostává i kolážové umění s politickým podtextem. Svědčí o tom koláž z Chile, která se na nosičích Mail Artu objevila.